

disk Undervisning paa videnskabeligt Grundlag, som med Landbohøjskolen som Centrum kan danne et Mønster for Undervisningen paa de private Husholdningsskoler og fra disse igen komme til at indvirke paa de enkelte Hjems Husførelse.

Dette Spørgsmaal har før været fremme indenfor Dansk Kvindesamfund. Allerede paa Fællesmødet i Odder 1899 blev det rejst, og Planerne om Oprettelsen af en Statshusmoderskole som Led af Landbohøjskolens Virksomhed drøftedes her. Nødvendigheden af en saa rationel Fremgangsmaade var dog endnu ikke indlysende nok for de Mænd, hos hvem Afgørelsen laa, man foretrak den mindre rationelle Fremgangsmaade at bevilge de private Husholdningsskoler Understøttelse i Form af Fripladser, uden samtidig at skabe en Norm for en baade teoretisk og praktisk Husholdningsundervisning, idet Statens Kursus for Køkkenlærerinder blev lukket for Lærerinder til Husholdningsskoler, og Lærerindeuddannelsen blev overladt til Husholdningsskolerne selv.

Derimod blev det tilladt Lærerinderne at deltage i første Aars Undervisning paa Landbohøjskolen sammen med Landbrugets og de andre Studiefags Elever.

Da der i 1913 var nedsat en Kommission til at foretage en Revision af Landbohøjskolens Undervisningsplan, indsendte Dansk Kvindesamfund til Kommissionen et Andragende om, at der maatte blive oprettet en særlig Afdeling for Husholdningsstudiet paa Skolen, sideordnet de andre Studiefag, men Andragendet blev afslaaet grundet paa Pladsmangel.

Da Undervisningsplanen for Tiden er til Revision, og der er Udsigt til at der vil blive foretaget en haardt tiltrængt Udvidelse af Skolens Lokaler, har Fællesstyrelsen ment ikke at burde lade denne Lejlighed til at faa et gammelt Ønske virkeliggjort, gaa unyttet hen, og man maa haabe, at Sagen maa vække saa megen Interesse i vore Kredse rundt i Landet, at man vil søge den fremdraget paa Møder og gjort til Genstand for Drøftelse rundt i Familierne.

Denne Verdenskrig har gjort det store Folkeernæringspørgsmaal

saa brændende som aldrig før. Kunsten at skaffe Husstandens Medlemmer de flest mulige Næringsværdier under den Indskrænkning og Fordyrelse af Fødemidler, som er bleven Krigens Slagskygge for os, stiller i Øjeblikket Krav til vore Husmødre, som de ikke er paa Højde med, fordi Husholdningspørgsmaalet til Trods for alle Fremskridt er blevet forsømt, fordi man har betænkt sig paa at tage det hele Skridt, som Dansk Kvindesamfund gennem en Række af Aar har peget paa, men nøjedes med det halve Skridt, som vi er saa tilbøjelige til her hjemme. Man søger nu at bøde paa det forsømte ved Oprettelsen af en Husmoderforening og et Husmoderudvalg, og de kan maaske ogsaa for en Tid gøre deres Nytte, men tager man nu ikke Skridtet fuldt ud og slaar ind paa den af Dansk Kvindesamfund udpegede Vej, saa vil en næste Krig finde os ligesaa uforberedt paa det husøkonomiske Omraade som denne. Lad da Regering og Rigsdag føle, at der bag Dansk Kvindesamfunds Andragende staar en sluttet Hær af interesserede Husmødre, med den rette Forstaaelse af og Respekt for deres Fag.

En Deputation fra D. K. søgte den 19. April d. A. Landbruksministeren og bad ham udtale sig om det i Andragendet stillede Krav. Ministeren gav Andragendet sin uforbeholdne Tilslutning og udtalte, at han haabede paa Sagens snarlige Fremme, hvilket sikkert maa forstaas saaledes, at Spørgsmaalet vil blive løst i Forbindelse med den Revision af hele Landbohøjskolens Arbejdsplan som altsaa efter Sigende er nær forestaaende. Lad det lykkes for Regeringen at indføre denne Reform, uden at den strander paa nogen af de „Retninger“ eller Partier som findes ogsaa indenfor Husholdningsfaget, og som jo altid vil brydes i ethvert Fag, som er under Udvikling. Lad Sagen løses netop saa neutralt som D. K. har forestaaet.

Deborah.

—o—

Af Carol Ring i det eng. Kvindeblad „The Common Cause“ for 16. Marts 1917.

Han vilde være en dristig Forsker, som vilde prøve paa at opdaage, hvor meget i dette Liv der er baseret paa klart definerede Principper, hvor meget paa Følelsens Psykologi, og i hvor stor Udstrækning Tingene er ordnet gennem Skik og Overtro.

Kvindens Stilling i Verden synes til alle Tider at have hvilet mindre paa Principper end paa Følelsernes og Overtroens Motiver, skønt disse ikke altid har peget i samme Retning. I det gamle Ægypten f. Eks. beklædte Kvinder til forskellige Tider de højeste Embeder og de mest ophøjede Stillinger, og det kan muligvis skyldes den Kendsgerning, at det hebraiske Sind var vant til Folkets Ærbødighed for Præstinderne fra Isis, at Miriam og Deborah uden Indsigelse beklædte en Profetindes Stilling.

Heller ikke i Grækenland eller Romerriget rejste man nogen Tvivl med Hensyn til Kvindernes Kapacitet for Præstegerningen, men skønt man ofte tilskriver den kristne Religion Æren af at have skabt Kvindens Frigørelse, saa viser dog historiske Kendsgerninger, at dette kun er Tilfældet i en meget begrænset Grad.

De kristne Kirker i Europa i den tidligere Alder og i Middelalderen, som tilstod Kvinderne stor Magt baade i materielle og aandelige Spørgsmaal som Abbediser og Priorinder i store Institutioner, indskrænkede dog altid deres Magt og Indflydelse til deres eget Køn og „Sfære“. Der fandtes ingen kvindelige Kardinaler eller Medlemmer af det fælles kirkelige Raad, ingen kvindelige katolske eller lutheranske Præster ledede Nationernes aandelige Velfærd eller bestemte deres Skæbne, saaledes som Deborah og Ypperstepræstinderne af Isis gjorde det.

Kun i hine religiøse Samfund, hvor der ikke var nogen særlig ordnet Præstestand, har det været Sædvane, at Kvinder tog Del i den aandelige Ledelse og Kirkens administrative Sider.

I Amerika, dette Hjemsted for